

บทที่ 3

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทดลองสรุปได้ว่า

การทดลองที่ 1 : สมรรถนะในการให้ผลผลิตไข่และการสืบพันธุ์ของไก่พื้นเมืองและไก่ลูกผสมสามสายพันธุ์ และไก่ลูกผสมไรต์ x บาร์

แม่ไก่พื้นเมืองมีสมรรถนะในการให้ผลผลิตไข่และการสืบพันธุ์ต่ำกว่าแม่ไก่ลูกผสมสามสายพันธุ์ และแม่ไก่ลูกผสมไรต์ x บาร์อย่างมากทั้งจำนวนไข่ น้ำหนักไข่ อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ เบอร์เชินต์ไข่ มีเชื้อ และจำนวนลูกไก่ และแม่ไก่พื้นเมืองยังมีพฤติกรรมฟักไข่ซึ่งถือเป็นอุปสรรคในการผลิตไข่เพื่อการค้า

ไก่ลูกผสมสามสายพันธุ์มีพฤติกรรมฟักไข่คล้ายไก่พื้นเมือง ทำให้ผลผลิตไข่และลูกไก่ต่ำ เมื่อเทียบกับไก่ลูกผสมไรต์ x บาร์ ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตด้านการสืบพันธุ์ และลดปัญหาด้านรูปร่างของไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่ไม่เหมือนไก่พื้นเมือง โดยใช้แม่ไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50% เป็นแม่พันธุ์เพื่อผลิตไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% จึงไม่น่าจะได้ผลดีเท่าที่ควร

ดังนั้นการใช้วิธีคัดพันธุ์ไก่พื้นเมืองพันธุ์แท้ที่สามารถเลี้ยงบนกรงตับและคัดพวกที่มีพฤติกรรมฟักไข่ออกจึงน่าจะเป็นแนวทางที่ดีกว่า จากการศึกษาการให้ผลผลิตของแม่ไก่พื้นเมืองพบว่าแม่ไก่ที่ไม่ฟักไข่ถึง 40.28% เมื่อเลี้ยงบนกรงตับและมีผลผลิตไข่สะสม 129 ฟอง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของฝูง (106.14 ฟอง) และสูงกว่ากลุ่มที่ฟักไข่ (88.23 ฟอง)

การทดลองที่ 2 : การศึกษาผลของระดับโปรตีนในอาหารต่อสมรรถนะการเติบโตและคุณภาพซากของไก่พื้นเมือง ไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% และไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50%

1. พันธุ์ไก่ทดลอง

1.1 ไก่พื้นเมืองมีสมรรถนะการเติบโตต่ำกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% และไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50% ตามลำดับ

1.2 ไก่เพศผู้มีสมรรถนะการเติบโตดีกว่าไก่เพศเมีย โดยในไก่เพศผู้เมื่อระดับสายเลือดไก่พื้นเมืองลดลง (100-75-50%) ไก่ทดลองจะมีสมรรถนะการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งในช่วง 0-8 และ 8-16

สัปดาห์ ส่วนในไก่เพศเมียพบว่า ในช่วงอายุ 0-8 และ 8-16 สัปดาห์ ไก่พื้นเมืองมีสมรรถนะการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกับไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% แต่ต่ำกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50%

1.3 ระดับโปรตีนในอาหารที่เหมาะสมกับไก่ทดลอง ในช่วง 0-8 และ 8-16 สัปดาห์

เพศผู้ คือ 18-16%

เพศเมีย คือ 16-14%

1.4 ไก่พื้นเมืองมีปริมาณเนื้อหน้าอก เนื้อสันอก และเนื้อรวม เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ซากอุ่นสูงกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% และไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50%

1.5 ไก่เพศเมียมีปริมาณเนื้อหน้าอก เนื้อสันอก และเนื้อรวม เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ซากอุ่นสูงกว่าไก่เพศผู้ มีผลทำให้ลักษณะซากทั้งตัวดีกว่า

2. โปรตีน

2.1 ระดับโปรตีนในอาหารลดลง (18-16% : 16-14% : 14-12%) ทำให้ไก่ทดลองมีสมรรถนะการเติบโตลดลง ทั้งในช่วง 0-8 และ 8-16 สัปดาห์ โดยเมื่อระดับโปรตีนในอาหารลดลงทำให้ไก่ทดลองกินอาหารได้ลดลงตามลำดับ

2.2 ระดับโปรตีนมีผลต่ออัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว โดยในช่วง 0-8 สัปดาห์ อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวจะเลวลงตามลำดับของโปรตีนที่ลดลง แต่ในช่วง 8-16 สัปดาห์ อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวของไก่ที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนสูงและปานกลางไม่แตกต่างกัน แต่จะดีกว่าไก่กลุ่มที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนต่ำ

2.3 ไก่เพศผู้เมื่อระดับโปรตีนในอาหารลดลง (18-16% : 16-14% : 14-12%) ไก่ทดลองจะมีสมรรถนะการเติบโตลดลงตามลำดับ ส่วนในไก่เพศเมียที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนสูงและปานกลางมีสมรรถนะการเติบโตใกล้เคียงกัน แต่ดีกว่าไก่กลุ่มที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนต่ำ

2.4 ไก่ที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนสูงจะมีปริมาณเนื้อหน้าอก เนื้อสันอก และเนื้อรวม เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ซากอุ่นสูงกว่าอาหารที่มีโปรตีนปานกลางและต่ำ

3. ดันทุน

3.1 ไก่พื้นเมือง เพศผู้ ใช้อาหารที่มีโปรตีน 18% จำหน่ายเมื่ออายุ 14 สัปดาห์ และเพศเมีย ใช้อาหารที่มีโปรตีน 16% จำหน่ายเมื่ออายุ 18 สัปดาห์ จะทำให้ไก่มีต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยน้ำหนักตัว และน้ำหนักตัวมีความเหมาะสมในการบริโภค

3.2 ไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% เพศผู้ ใช้อาหารที่มีโปรตีน 18% จำหน่ายเมื่ออายุ 14 สัปดาห์ และเพศเมีย ใช้อาหารที่มีโปรตีน 16% จำหน่ายเมื่ออายุ 18 สัปดาห์ จะทำให้ไก่มีต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยน้ำหนักต่ำ และน้ำหนักตัวมีความเหมาะสมในการบริโภค

3.3 ไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50% เพศผู้ ใช้อาหารที่มีโปรตีน 18% จำหน่ายเมื่ออายุ 12 สัปดาห์ และเพศเมียใช้อาหารที่มีโปรตีน 18% จำหน่ายเมื่ออายุ 14 สัปดาห์ จะทำให้ไก่มีต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยน้ำหนักต่ำ และน้ำหนักตัวมีความเหมาะสมในการบริโภค

ข้อเสนอแนะ

ไก่เพศผู้อาจจะลดระยะเวลาในการเลี้ยงเหลือประมาณ 14 สัปดาห์ ได้น้ำหนักประมาณ 1.6-1.7 กิโลกรัม ซึ่งเป็นน้ำหนักตัวไก่ที่มีความเหมาะสมที่จะจำหน่าย ตลาดมีความต้องการ เพราะถ้าหากจำหน่ายไก่ที่มีขนาดใหญ่ ประมาณ 2 กิโลกรัมขึ้นไป ราคาไม่ดีเนื่องจากไก่ตัวใหญ่เกินไป ทำให้ราคาไก่ต่อตัวสูงขายได้ยาก เนื่องจากไก่พื้นเมืองที่ชำแหละแล้วที่ขายกันโดยทั่วไปที่ตลาดมักจะขายทั้งตัว ไม่ได้มีการแยกชิ้นส่วน เมื่อไก่ตัวโตทำให้ราคาขายต่อตัวจึงสูง เช่นถ้าไก่พื้นเมืองชำแหละแล้วน้ำหนัก 2 กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 70 บาท ก็จะเป็นเงิน 140 บาท/ไก่ 1 ตัว ซึ่งจะแพงมากเมื่อเทียบกับเนื้อสัตว์ชนิดอื่น

ไก่เพศเมียควรเพิ่มระยะเวลาในการเลี้ยงเป็น 18 สัปดาห์ ได้น้ำหนักประมาณ 1500 กรัม ซึ่งจะได้ไก่ที่อ้วนขึ้น มีเนื้อมาก

การแยกเพศไก่พื้นเมืองที่อายุ 4 สัปดาห์ มีความถูกต้องประมาณ 80% แต่ต้องใช้ความชำนาญค่อนข้างมาก ดังนั้นในทางปฏิบัติควรจะแยกเพศเมื่ออายุ 6 สัปดาห์ จะทำให้สามารถแยกเพศได้อย่างชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยเองและคำบอกเล่าของพ่อค้าไก่พื้นเมือง ทำให้ทราบว่า การทดสอบว่าไก่พื้นเมืองเป็นไก่พื้นเมืองแท้ๆ หรือไก่ลูกผสมพื้นเมืองกับไก่พันธุ์ต่างประเทศ มีวิธีการทดสอบง่ายๆ คือ การจับเนื้อบริเวณหน้าอกของไก่ขณะมีชีวิต หากเป็นไก่พื้นเมืองแท้ๆ เนื้อจะแน่นและแข็ง แต่หากเป็นไก่ลูกผสมพื้นเมือง เมื่อจับเนื้อหน้าอกไม่แน่นและนิ่มมาก และเมื่อได้นำมาเปรียบเทียบกัน จะรู้สึกได้ถึงความแตกต่างที่ชัดเจน สามารถบอกได้ว่าเป็นไก่พื้นเมืองจริงๆ หรือไม่ และผู้วิจัยได้ทดลองจับเนื้อหน้าอกของไก่ลูกผสมพื้นเมือง 75% พบว่าไม่สามารถแยกความแตกต่างของความนุ่มของเนื้อหน้าอกกับไก่พื้นเมืองได้ ดังนั้นในการทำการทดลองต่อไปน่าจะมีการศึกษาถึงความนุ่มหนานของเนื้อไก่พื้นเมืองและไก่ลูกผสมพื้นเมืองด้วย